

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο:	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Τόπος:	ΑΘΗΝΑ
Αριθμός Απόφασης:	3631
Έτος:	2002

Περίληψη

Αλλοδαποί - Εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών - Η εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών γίνεται, μεταξύ άλλων, και όταν συντρέχουν στο πρόσωπο του αλλοδαπού λόγοι που θα δικαιολογούσαν την απέλαση του, όταν δηλαδή, έχει παραβεί τη νομοθεσία περί εισόδου και παραμονής αλλοδαπών ή έχει καταδικασθεί σε ποινή φυλακίσεως ή καθειρέξεως ή εμφανίζεται με διαφορετική κατά καιρούς ιθαγένεια ή κρίνεται επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία. Προκειμένου, εν τούτοις, περί αλλοδαπού, ο οποίος κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του Π.Δ. 358/97 παρέμεινε παρανόμως στη χώρα, αλλά υπέβαλε, κατά τα προβλεπόμενα στο εν λόγω Π.Δ., αίτηση για τη χορήγηση της λευκής κάρτας, εγγραφή του στον κατάλογο ανεπιθύμητων, μετά την ανωτέρω ημερομηνία, είναι μεν, κατ' αρχήν, δυνατή, δεν μπορεί, όμως, να εύρει νόμιμο αιτιολογικό έρεισμα στο γεγονός και μόνον ότι, κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του π.δ. 358/97, ο ανωτέρω βρισκόταν παρανόμως στην Ελλάδα, δεδομένου ότι το τελευταίο αυτό π.δ., εκδόθηκε με σκοπό, ακριβώς, την τακτοποίηση των αλλοδαπών που ευρίσκοντο παρανόμως στη χώρα την παραπάνω ημερομηνία. Εάν, αντιθέτως, η εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθύμητων ενός αλλοδαπού, ο οποίος ανήκει στην ανωτέρω κατηγορία, γίνεται κατ' επίκληση ενός από τους λόγους που προβλέπονται στο νόμο και η κρίση της Διοικήσεως αιτιολογείται, ως προς το σημείο αυτό, νομίμως και επαρκώς, τούτο μπορεί να αποτελέσει, περαιτέρω, έρεισμα για την έκδοση πράξεως περί μη χορηγήσεως στον ενδιαφερόμενο «λευκής κάρτας» και, περαιτέρω, για την έκδοση πράξεως απελάσεώς του από τη χώρα. Υποχρέωση της Διοίκησης να διαβιβάσει στο δικαστήριο στοιχεία που χαρακτηρίζει ως απόρρητα.

Κείμενο Απόφασης

(Απόσπασμα): Επειδή, από τις παρατεθείσες ανωτέρω διατάξεις του ν. 1975/ 1991 και της υπ' αριθ. 4803/13/4κγ/18.6. 1992 κοινής υπουργικής αποφάσεως, συνάγεται ότι η εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών γίνεται, μεταξύ άλλων, και όταν συντρέχουν στο πρόσωπο του αλλοδαπού λόγοι που θα δικαιολογούσαν την απέλασή του, όταν, δηλαδή, έχει παραβεί τη νομοθεσία περί εισόδου και παραμονής αλλοδαπών ή έχει καταδικασθεί σε ποινή φυλακίσεως ή καθειρέξεως ή εμφανίζεται με διαφορετική κατά καιρούς ιθαγένεια ή κρίνεται επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία. Προκειμένου, εν τούτοις, περί αλλοδαπού, ο οποίος, κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του π.δ. 358/ 1997, παρέμεινε παρανόμως στη Χώρα, αλλά υπέβαλε, κατά τα προβλεπόμενα στο εν λόγω π.δ., αίτηση για τη χορήγηση της "λευκής κάρτας", εγγραφή του στον κατάλογο ανεπιθυμητών, μετά την ανωτέρω ημερομηνία, είναι μεν, κατ' αρχήν, δυνατή, δεν μπορεί, όμως, να εύρει νόμιμο αιτιολογικό έρεισμα στο γεγονός και

μόνον ότι, κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του π.δ. 358/1997, ο ανωτέρω βρισκόταν παρανόμως στην Ελλάδα, δεδομένου ότι το τελευταίο αυτό π.δ., εκδόθηκε με σκοπό, ακριβώς, την τακτοποίηση των αλλοδαπών που ευρίσκοντο παρανόμως στη Χώρα την παραπάνω ημερομηνία. Εάν, αντιθέτως, η εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθυμητών ενός αλλοδαπού, ο οποίος ανήκει στην ανωτέρω κατηγορία, γίνει κατ' επίκληση ενός από τους άλλους λόγους που προβλέπονται στο νόμο (όπως, λόγου χάριν, κατ' επίκληση του ότι ο ενδιαφερόμενος είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια) και η κρίση της Διοικήσεως αιτιολογείται, ως προς το σημείο αυτό, νομίμως και επαρκώς, τούτο μπορεί να αποτελέσει, περαιτέρω, έρεισμα για την έκδοση πράξεως περί μη χορηγήσεως στον ενδιαφερόμενο της "λευκής κάρτας" και, περαιτέρω, για την έκδοση πράξεως απελάσεώς του από τη Χώρα.

Επειδή ο αιτών, ο οποίος είναι παλαιστινιακής καταγωγής και αναφέρεται στα στοιχεία του φακέλου, άλλοτε ως ανιθαγενής και άλλοτε ως υπήκοος Λιβάνου, εισήλθε στην Ελλάδα με τη σύζυγό του την 3.6.1991. Την 12.8.1991 υπέβαλε αίτημα χορηγήσεως πολιτικού ασύλου, το οποίο απερρίφθη τελικώς με την υπ' αριθ. 9135/20619/17.12.1991 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως. Μεταγενεστέρως, σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αιτών και η σύζυγός του, αλλοδαπή, επίσης, υπήκοος, τελούσαν υπό την προστασία της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (βλ. τις από 29.11.1994 και 15.4.1998 βεβαιώσεις της αντιπροσωπείας της Υπάτης Αρμοστείας στην Ελλάδα), ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως ενέκρινε, με την από 27.11.1994 απόφασή του, "την υπό ανοχή για ανθρωπιστικούς λόγους παραμονή τους, προκειμένου να προετοιμάσουν την αναχώρησή τους" (βλ. και τα εκτιθέμενα σχετικώς στο υπ' αριθ. 9135/20619 - 613233/7.12.1994 έγγραφο της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας προς το Τμήμα Αλλοδαπών Πειραιώς). Κατόπιν τούτου, χορηγήθηκε στον αιτούντα, την 7.12.1994, ειδικό δελτίο παραμονής, εξάμηνης διάρκειας, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε για δύο ακόμη εξάμηνα. Την 11.7. 1996 υποβλήθηκε από τον αιτούντα αίτηση περαιτέρω παρατάσεως της ισχύος του ανωτέρω ειδικού δελτίου, η οποία απερρίφθη με την υπ' αριθ. 9135/20619/9.8.1996 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Μετά τη θέση σε ισχύ του π.δ. 358/1997, ο αιτών υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση της "λευκής κάρτας" και έλαβε, την 10.2.1998, σχετική βεβαίωση από τον ΟΑΕΔ. Την 10.6.1998, ο αιτών συνελήφθη στην Αθήνα και διετάχθη, με την υπ' αριθ. 95/020619 - 6210/13.6.1998 πράξη, υπογραφομένη, με εντολή Αρχηγού, από τον Προϊστάμενο του Κλάδου Αστυνομίας, Ασφαλείας και Τάξεως της Ελληνικής Αστυνομίας, η απέλασή του από τη Χώρα καθώς και η κράτησή του "μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνσή του από το ελληνικό έδαφος". Κατά τα εκτιθέμενα στην πράξη αυτήν, η απέλαση του αιτούντος διετάχθη επειδή "παραμένει στη Χώρα μας παράνομα, χωρίς τις υπό του ν. 1975/1991 νόμιμες διατυπώσεις, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα δημόσιας τάξης". Κατά της πράξεως αυτής υπεβλήθη από τον αιτούντα η προβλεπόμενη στο άρθρο 27 §4 του ν. 1975/1991 ενδικοφανής προσφυγή, η οποία απερρίφθη, με την από 20.7.1998 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως. Η τελευταία αυτή πράξη εκδόθηκε βάσει του από 1.7.1998 εισηγητικού σημειώματος, ο συντάκτης του οποίου εισηγήθηκε την απόρριψη της προσφυγής του αιτούντος "για λόγους εθνικής και δημόσιας ασφάλειας", επικαλούμενος ότι, σύμφωνα με έγγραφο του Τμήματος Β1 και Γ1 της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, ο αιτών "δραστηριοποιείται έντονα στους εδώ ισλαμικούς κύκλους και φέρεται να είναι στέλεχος της γνωστής ΗΑΜΑΣ". Τέλος, με την υπ' αριθ. 95/20613-6210-Α/20.7.1998 πράξη του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως αποφασίσθηκε να μη χορηγηθεί στον αιτούντα η "λευκή κάρτα", κατ' επίκληση του ότι, σε χρόνο μεταγενέστερο της καταθέσεως, εκ μέρους του, της σχετικής αιτήσεως, ενεγράφη, με την υπ' αριθ. 95/20619-433278/13.2. 1998 πράξη της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, στον κατάλογο των ανεπιθυμητών αλλοδαπών για λόγους δημοσίας τάξεως, ασφαλείας και γενικότερου δημοσίου συμφέροντος.

Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, ορθώς ερμηνευόμενη, ζητείται ήδη η ακύρωση της από 20.7.1998 αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, απορριπτικής της ενδικοφανούς προσφυγής του αιτούντος κατά της υπ' αριθ. 95/020619 - 6210/13.6.1998 πράξεως, με την οποία είχε διαταχθεί, κατά τα εκτεθέντα ανωτέρω, η απέλαση του αιτούντος από τη Χώρα και η κράτησή του από την αστυνομική αρχή μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνσή του από το ελληνικό έδαφος. Εν όψει δε των εκτεθέντων στην τέταρτη σκέψη ως προς την έννοια των κρισίμων εν προκειμένω διατάξεων και δεδομένου ότι ο αιτών στρέφεται, όπως αναφέρεται στο κύριο δικόγραφο, και εναντίον κάθε άλλης πράξεως, πλην της ανωτέρω μνημονευθείσης υπουργικής αποφάσεως, η οποία σκοπεί να τον εξαναγκάσει σε αναχώρηση από τη Χώρα, ως συμπροσβαλλόμενες πρέπει να θεωρηθούν, αφ' ενός μεν η υπ' αριθ. 95/20613-6210-A/20.7.1998 πράξη του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία αποφασίσθηκε να μη χορηγηθεί στον αιτούντα η "λευκή κάρτα", αφ' ετέρου δε η υπ' αριθ. 95/20619-433278/13.2.1998 πράξη της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας περί εγγραφής του αιτούντος στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών.

Επειδή προβάλλεται ότι η επιβολή, εις βάρος του αιτούντος, του μέτρου της απελάσεως αιτιολογείται πλημμελώς, δεδομένου, μάλιστα, ότι έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία νομιμοποίησης της παραμονής του αιτούντος στη Χώρα. Όπως ήδη εξετέθη, την ημέρα εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία διετάχθη τελικώς η απέλαση του αιτούντος από τη Χώρα, αποφασίσθηκε, επίσης, με άλλη (θεωρούμενη ως συμπροσβαλλόμενη) πράξη του αυτού Υπουργού, η μη χορήγηση στον αιτούντα της "λευκής κάρτας", λόγω της εγγραφής του, μετά την υποβολή της αιτήσεως για νομιμοποίησή του, στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών. Εν όψει δε των εκτεθέντων στην τέταρτη σκέψη, ως προς την έννοια των κρισίμων εν προκειμένω διατάξεων, εάν η τελευταία αυτή (θεωρούμενη, επίσης, ως συμπροσβαλλόμενη) πράξη εγγραφής του αιτούντος στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών θεωρηθεί νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, τούτο θα αρκούσε για να παράσχει νόμιμο και επαρκές έρεισμα στις λοιπές δύο, χρονικώς μεταγενέστερες, από τις προσβαλλόμενες πράξεις, δηλαδή στην πράξη με την οποία αποφασίσθηκε να μη χορηγηθεί στον αιτούντα η "λευκή κάρτα", καθώς και στην πράξη με την οποία διετάχθη η απέλασή του.

Επειδή η πράξη εγγραφής του αιτούντος στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών δεν μπορεί να εύρει έρεισμα στο γεγονός και μόνον ότι προ της κινήσεως της διαδικασίας νομιμοποίησής του, παρέμενε στην Ελλάδα παρανόμως, δεδομένου ότι, κατά τα ήδη λεχθέντα, με το π.δ. 358/1997 εσκοπήθη, ακριβώς, η τακτοποίηση των αλλοδαπών οι οποίοι παρέμεναν, τότε, παρανόμως στην Ελλάδα.

Επειδή, κατά τα λοιπά, από κανένα στοιχείο του φακέλου, προγενέστερο της πράξεως εγγραφής του αιτούντος στον κατάλογο ανεπιθυμητών, δεν προκύπτουν οι λόγοι της εγγραφής αυτής. Και ναι μεν οι λόγοι αυτοί θα μπορούσαν να προκύπτουν και από άλλα, μεταγενέστερα της επίμαχης εγγραφής, στοιχεία του φακέλου (υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι τα στοιχεία αυτά αναφέρονται σε προγενέστερα της εγγραφής πραγματικά περιστατικά), στο φάκελο, όμως, ούτε τέτοια στοιχεία υπάρχουν. Πράγματι, στην ως άνω πράξη εγγραφής δεν αναφέρεται τίποτε σχετικώς, ενώ στην πράξη, με την οποία αποφασίσθηκε η μη χορήγηση στον αιτούντα της "λευκής κάρτας", αναφέρεται, απλώς, χωρίς καμία περαιτέρω διευκρίνιση, ότι η εγγραφή του στον κατάλογο ανεπιθυμητών έγινε για λόγους δημοσίας τάξεως, ασφαλείας και γενικότερου δημοσίου συμφέροντος. Ομοίως, στην πράξη, με την οποία διετάχθη αρχικώς η απέλαση του αιτούντος αναφέρεται, απλώς, ότι το μέτρο τούτο επιβάλλεται διότι ο αιτών "παραμένει στη χώρα μας παράνομα, χωρίς τις υπό του ν. 1975/1991 νόμιμες διατυπώσεις, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα δημόσιας τάξης". Τέλος, στο εισηγητικό σημείωμα, κατ' επίκληση του οποίου απερρίφθη από τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως, η ασκηθείσα από τον αιτούντα προσφυγή κατά της πράξεως απε-

λάσεως, αναφέρεται ότι η απόρριψη της προσφυγής επιβάλλεται "για λόγους εθνικής και δημόσιας ασφάλειας", συνισταμένους στο ότι, σύμφωνα με έγγραφο της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφαλείας, ο αιτών "δραστηριοποιείται έντονα στους εδώ ισλαμικούς κύκλους και φέρεται να είναι στέλεχος της οργανώσεως HAMAS". Η Επιτροπή Αναστολών, επιληφθείσα της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως, την οποία άσκησε κατά των προσβαλλομένων πράξεων ο αιτών, έκρινε απαραίτητο να παρασχεθούν από τη Διοίκηση διευκρινίσεις επί των αναφερομένων στο ανωτέρω εισηγητικό σημείωμα. Για το λόγο αυτό, ο εισηγητής της υποθέσεως απηύθησε προς τη Διεύθυνση Κρατικής Ασφαλείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως το από 19.10.1998 έγγραφο, στο οποίο αναφέρονται τα εξής: "(1). Στο από 1.7.1998 εισηγητικό σημείωμα επί της προσφυγής του αιτούντος κατά της πράξεως με την οποία διετάχθη η απέλασή του, αναφέρεται ότι ο αιτών "δραστηριοποιείται έντονα στους εδώ ισλαμικούς κύκλους". Επειδή ο αιτών ισχυρίζεται σε υπόμνημά του ενώπιον της Επιτροπής Αναστολών ότι η πληροφορία αυτή αποδίδει το γεγονός ότι ασκεί καθήκοντα ιμάμη σε χώρο προσευχής ομοθρήσκων του, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε αν τα αναφερόμενα στο ανωτέρω εισηγητικό σημείωμα περί "δραστηριοποιήσεως σε ισλαμικούς κύκλους" στηρίζονται στην ιδιότητα του αιτούντος ως ιμάμη ή σε άλλα, πέραν της ιδιότητος αυτής, στοιχεία. (2). Στο ως άνω εισηγητικό σημείωμα αναφέρεται επίσης ότι ο αιτών "φέρεται να είναι στέλεχος της HAMAS". Παρακαλούμε να μας γνωρίσετε αν η πληροφορία αυτή στηρίζεται σε συγκεκριμένα στοιχεία, αναγόμενα σε συγκεκριμένες δραστηριότητες του αιτούντος, ικανές να θέσουν, δυνητικώς έστω, σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη και ασφάλεια". Στο ως άνω έγγραφο απήντησε η Διοίκηση με το υπ' αριθ. 6712/344 - 366911/5.11.1998 έγγραφο του Προϊσταμένου του Κλάδου Αστυνομίας, Ασφαλείας και Τάξεως της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο έγγραφο αυτό γίνεται παραπομπή στα εκτιθέμενα στην παράγραφο 5 του υπ' αριθ. 95/20613 - 596366/26.8.1998 εγγράφου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως προς το Συμβούλιο της Επικρατείας (κατά την οποία "με ... έγγραφα του Τμήματος Β1 και Γ1 της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας ... διατάχθηκε να κινηθεί η διαδικασία απομάκρυνσης του αιτούντος ή της απέλασής του, διότι διέμενε παράνομα στη χώρα") και προστίθεται ότι η παράγραφος αυτή "στηρίζεται σε στοιχεία και πληροφορίες προληπτικής αστυνομικής έρευνας για θέματα Κρατικής Ασφάλειας αρμοδίων υφισταμένων Υπηρεσιών μας, τα οποία είναι απόρρητα (μη ανακοινώσιμα)".

Επειδή, το γεγονός και μόνον ότι ο αιτών αναπτύσσει δραστηριότητα σε "ισλαμικούς κύκλους", σε κύκλους, δηλαδή, σχετιζόμενους με γνωστή (υπό την έννοια του άρθρου 13 §2 του Σ) θρησκεία, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η δραστηριότητα του αιτούντος θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη και ασφάλεια. Εν όψει τούτου, ανακύπτει το ζήτημα αν οι λοιποί ισχυρισμοί της Διοικήσεως, σύμφωνα με τους οποίους ο αιτών φέρεται ως μέλος οργανώσεως επικίνδυνης για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, αρκούν για να παράσχουν έρεισμα στην προσβαλλομένη πράξη εγγραφής του αιτούντος στον κατάλογο ανεπιθυμητών και, κατά συνεκδοχή, στις λοιπές προσβαλλόμενες πράξεις, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί αυτοί διατυπώνονται, όπως ήδη εξετάθη στην προηγούμενη σκέψη, κατ' επίκληση στοιχείων, τα οποία η Διοίκηση δεν έχει διαβιβάσει στο Δικαστήριο, επικαλούμενη (βλ. το υπ' αριθ. 6712/344 - 366911/5.11. 1998 έγγραφο του Προϊσταμένου του Κλάδου Αστυνομίας, Ασφαλείας και Τάξεως της Ελληνικής Αστυνομίας προς το Συμβούλιο της Επικρατείας) ότι τα στοιχεία αυτά είναι απόρρητα.

Επειδή, προκειμένου το Συμβούλιο της Επικρατείας να ασκήσει την κατά το άρθρο 95 §1 περίπτωση α' του Σ ακυρωτική του αρμοδιότητα και να παράσχει στους διοικουμένους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς) έννομη προστασία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 20 §1 του Σ (βλ. σχετικώς και άρθρο 6 §1 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, κυρωθείσης με το ν.δ. 53/1974, Α' 256), είναι αναγκαία η εξασφάλιση της απρόσκοπτης συλλογής όλων, ανεξαιρέτως, των πραγματικών στοιχείων, τα οποία είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση των προβαλλομένων λόγων και την εν γένει κρίση επί του

ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος. Για τους λόγους, ακριβώς, αυτούς, το π.δ. 18/1989 "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας" (Α' 8) προβλέπει (βλ. άρθρα 22 §1 και 3, 23 §1, 24 §1 και 33) ότι ο εισηγητής της υποθέσεως μεριμνά για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου κρίσιμου για τη διερεύνησή της και θεσπίζει αντίστοιχη υποχρέωση της Διοικήσεως προς έγκαιρη διαβίβαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας όλων των στοιχείων, τα οποία ζητά ο εισηγητής ή το Δικαστήριο με προδικαστική απόφασή του. Η υποχρέωση αυτή καταλαμβάνει και έγγραφα, τα οποία η Διοίκηση έχει χαρακτηρίσει απόρρητα, επικαλουμένη λόγους προστασίας της κρατικής ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως. Και τούτο, διότι λόγοι τέτοιας φύσεως μπορούν, κατ' αρχήν, να δικαιολογήσουν περιορισμό στην αρχή της ελεύθερης προσβάσεως του διαδίκου στα στοιχεία του διαβιβασθέντος στο Δικαστήριο φακέλου, δεν μπορούν, όμως, επ' ουδενί να δικαιολογήσουν την μη διαβίβαση στο Δικαστήριο των στοιχείων που η Διοίκηση χαρακτηρίζει απόρρητα. Αντίθετη εκδοχή θα υπερακόντιζε το σκοπό του χαρακτηρισμού ορισμένων στοιχείων ως απορρήτων, θα ισοδυναμούσε με πλήρη αποκλεισμό του δικαστικού ελέγχου σε σημαντικούς τομείς της διοικητικής δράσεως και θα συνιστούσε δραστικό περιορισμό, μη ανεκτό από το Σύνταγμα, του δικαιώματος παροχής εννόμου προστασίας. Επομένως, σε περίπτωση, κατά την οποία η αιτιολογία της προσβληθείσης με αίτηση ακυρώσεως διοικητικής πράξεως ερείδεται επί απορρήτων στοιχείων, η Διοίκηση υποχρεούται να θέσει υπ' όψη του Συμβουλίου της Επικρατείας τα εν λόγω στοιχεία, κατά τρόπο, βεβαίως, συμβατό με το χαρακτηρισμό τους ως απορρήτων. Και εάν μεν το Δικαστήριο, εξετάζοντας τα στοιχεία αυτά εν συμβουλίω, κρίνει ότι ο χαρακτηρισμός των ως απορρήτων δικαιολογείται, εν όψει της φύσεώς των και των λόγων δημοσίου συμφέροντος που επικαλείται συναφώς η Διοίκηση, χωρεί, περαιτέρω, σε κρίση περί της νομιμότητος της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως χωρίς να θέσει τα στοιχεία αυτά υπ' όψη του αιτούντος και χωρίς να εκθέσει, στην απόφασή του, το περιεχόμενό τους. Σε αντίθετη περίπτωση, αναβάλλει, με προδικαστική απόφασή του, την οριστική κρίση επί της υποθέσεως, προκειμένου ο αιτών να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών και να διατυπώσει τις επ' αυτών απόψεις του (πρβλ. Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, απόφαση της 10.7.1998, Tinnelly and Sons Ltd και λοιποί και McElduff και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Rec. 1998 - IV, σ. 1634 επ., καθώς και Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας, απόφαση της 27.10.1999, BVerfGE 101, 106 επ.).

Επειδή, εν όψει των εκτεθέντων στην προηγουμένη σκέψη, πρέπει να αναβληθεί η οριστική κρίση επί της κρινομένης αιτήσεως, προκειμένου ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως να διαβιβάσει στο Δικαστήριο, εντός είκοσι ημερών από την επίδοση της παρούσης αποφάσεως και κατά τον τρόπο που ο ίδιος θα κρίνει συμβατό προς τον ενδεχόμενο χαρακτηρισμό των ως απορρήτων, όλα τα στοιχεία, επί των οποίων στηρίζεται ο ισχυρισμός της Διοικήσεως περί του ότι ο αιτών φέρεται ως μέλος οργανώσεως επικίνδυνης για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.